

Framover som prosjekt har vi tenkt å fortsette å jobbe mye med leire. Utforske og undre oss sammen med barna over det flotte og bærekraftig mineralet.

Tidligere på året har vi hatt et personalmøte hvor hele personalet fikk utforske leire for å styrke vår kunnskap om deres egenskaper før vi presenterte det ovenfor barna.

Vi har også hatt besøk av professor Kari Carlsen forfatteren av boken ‘ Reggio Emilia – atelierkultur og utforskende pedagogikk ‘ som har holdt et kurs for oss om leire og hvordan bruke det sammen med barna.

Vi anser lek med leire som en kreativ aktivitet, i tillegg til at der er en god finmotorisk trening som styrker berøringssansen.

Vi ønsket også å tilføre noen ekstra materialer til leire for å se hvordan barna møter disse sammen for første gang. Kanskje leire kan formes på en annen måte enn bare med henda?

Slik presenterte vi det for barna. Leire, geometriske former og trekniv, disse er lett å skjære/ stikke i leire med.

Bildet før bara begynte å leke.

Hvordan vil barna ta i bruk den store leireklumpen i kontrast til de små bitene?

Denne gangen var det to barn som fikk leke med leire. De startet veldig rolig og kikket litt på ‘leire stasjonen’. Det første de grep tak i var elementer som vi tilførte.

Leire satt seg fast i tre kniven. ‘ se’! sa barnet og viste det fram med en stor begeistring.

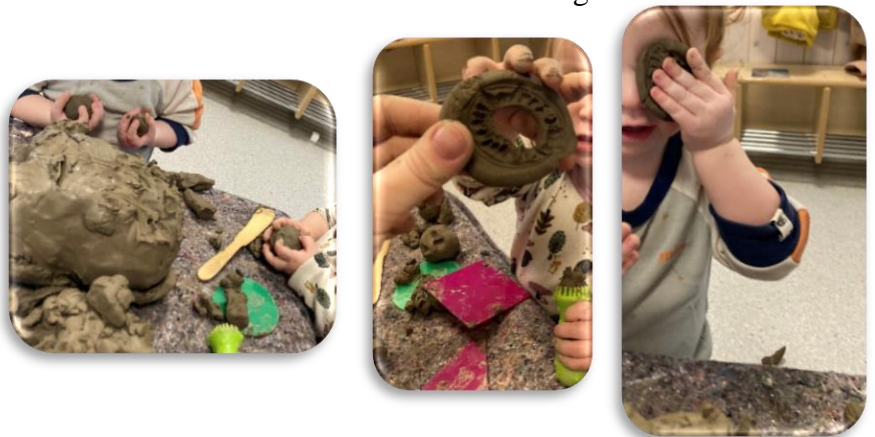
‘ skjære’ sa det andre barnet og prøvde å skjære i leire med en gang det var hennes tur å leke med kniven. (Hadde det ordet også blitt sagt eller assosiert med å nettopp skjære om det hadde vært en skje der istedenfor?)

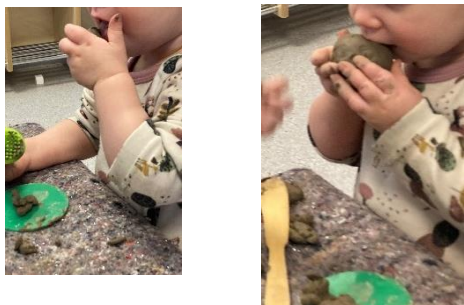
“Ball” ordet ble også sagt når barna oppdaget små klumper med leire som var på bordet. Den voksne som var, tilstedte formet da leire til en rund ball.

Et av barna presset et av elementet oppå disse, den satt godt fast. Når den ble dratt opp igjen dro den med seg litt av leiren som gjorde at det ble et hull i den runde formen som ble lagd.

Tittei! Den skulle da kikked gjennom.

Det ene barnet prøvde å smake på leire flere ganger, tok tunga forsiktig på en liten leireklump og lagde en liten grimase og la det fra seg, senere skulle en annen leireklump smakes på, vil denne kanskje smake litt annerledes? Men denne ble tatt vekk fra tungen like fort som de andre klumpene.

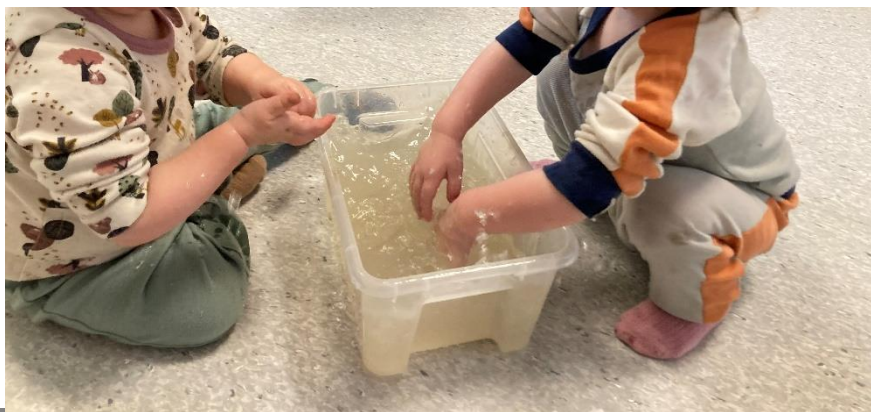
Etter hvert begynte barna å grave i den store leireklumpen. De studerte nøye og gjentok hverandres bevegelser og viste hverandre leire som satt fast på hendene. De fikk ofte øyekontakt og smilte til hverandre. En god og trygg møteplass der barna fikk bli bedre kjent med både leire og hverandre

Når flere biter av den store leireklumpen løsnet begynte det ene barnet å forflytte de til et annet sted og stod og kikket på det andre barnet som deretter ble med på å forflytte bitene. Deretter satt de seg ned og klemte/formet mer på leire.

Når aktiviteten var over, var det på tide med å vaske hender. Leire som tørket på hendene, ble skylt bort i det varme vanne. Barna begynte å plaske, vannet kom oppå klærne og gulvet. Da kom det latter fram og mange smil. En fin måte avslutte aktiviteten på.

Vi ser vi at barna stadig undres og oppdager det plastiske materialet på forskjellige måter, både hver for seg og sammen. De lærer av hverandre og skaper fine øyeblikk sammen. Det er godt å kunne dele gleden med andre.

Ull prosjektet på Luna.

Hei som student på Luna skal jeg ha et utviklingsprosjekt som går over 3 uker. Og jeg har valgt å følge Solbergtonets Reggio Emilia inspirerte atelierkultur, og ønsker derfor på disse tre ukene å utvikle en ny møteplass for barna i avdelingen. Jeg har tilgang på ubehandlet ull, jeg har kun vasket og tørket den. Mandag 26 februar ble starten på prosjektet, hvor det dukket opp en stor kiste inne på det innerste rommet i avdelingen, barna viste interesse for denne og brukte den til å slå på tromme og undre seg over om det var mulig å åpne denne. Noe vi ikke gjorde på dag en, men på dag to tirsdag åpnet vi kisten på formiddagen og alle barna fikk være med på å utforske

den løse ullen som lå oppi der. Noen var tøffere enn andre. Når alle hadde fått være med på starten med åpningen av kisten var det noen som gikk ut og en gruppe ble igjen inne og fortsatte å utforske ullen. Denne leken foregikk i ca 45 minutter noe jeg opplever som lang tid med fokus fra en så ung barnegruppe. Noen erfarte at ull kiler når det kommer i munnen og den fester seg på sokker. På ettermiddagen åpnet vi igjen ull kisten og barna var ivrige til å spre ullen utover gulvet og legge seg på den. De ba oss voksne om å synge Bæ bæ lille lam og Bjørnen sover. Usikker på hvor mange vers vi rakk før det var på tide å spise mat boks, men engasjementet var stort. Så vi gleder oss til å utforske materialet ull videre disse tre ukene.